

क्र. नं. ३६

सिंदूर

वे. सं. १७
२५६१

वे. सं. १७ (व. सं. १७)
४६४/९

(1)

अथ गणेशगीता प्रारंभः

(2A)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीमन्मंगलमूर्तिजोअविद्याविघ्नहारक॥ त्याचेंस्मरणआत्मत्वेहें
चिसर्वसुमंगल॥ १॥ पुराणामाजिश्रीव्यासेंगणेशाख्यपुराणजे॥ आदित्वेंवर्णिलेंतेथेंव
रेण्यनृपतीमिषें॥ २॥ करूनि करुणासर्वजगातें उद्धरावया॥ एकादशाध्यायरूपापरत-
त्वावबोधिनी॥ ३॥ सर्वशास्त्रार्थसिद्धांतयोगामृतमयीचजे॥ गीतासांगीतलीदेवेंलीला
रूपधरोनियां॥ ४॥ टीकातिचीसामर्थ्यकीनातर्यार्थप्रदीपिका॥ अंतर्यामिप्रेरणेनें क-
रितोहेंयथामति॥ ५॥ अंतवंतमतीमाझीअनंतभगवहुण॥ कल्याणकरितांऐसीन
घडेईशवर्णन॥ ६॥ ईश्वरासमतोतीचीनसेतत्समदूसरा॥ तेव्हांब्रह्मादिकांलाहीव-
र्णायायोग्यतांनसे॥ ७॥ यासिद्धांतेंवर्जहोतेंईशाचेंगुणवर्णन॥ आणिसाकल्यवा-
णीचेंनघडेवर्णनाविणें॥ ८॥ ह्मणोनिप्राणिमात्रानींस्वस्वबुद्ध्यनुरूपचि॥ वर्णावी-
कीर्तिदेवाचीवाणीसाफल्यतेंचिकीं॥ ९॥ नवाणीईशगुणतीनवाणीसाधुबोलती॥ या

(3)

ग.गी.

२

कारणेंस्ववाणीचेंसाफल्यार्थचिआणरवी॥वाकूद्वाराचित्तशुध्यर्थईशलीलानुवर्णन
॥ करितोंतेईशलीलादिधाशास्त्रानुवर्णित॥११॥आद्यास्तृष्टिस्थितीरूपाअवतारादि-
दूसरी॥ त्यांतभक्तांज्ञानबोधहीलीलाशब्दसात्विक॥१२॥जीसंस्कृतश्लोकरूपेंपुरा-
णामाजिवर्णिली॥ तीलीलाप्राकृतेंस्पष्टवर्णितोंबोधव्हावया॥१३॥ केवळप्राकृतेंव्या-
ख्यासमश्लोकीनहोतसे॥ संस्कृतेंसर्वबोधाचाउपयोगनतोघडे॥१४॥ ह्मणोनिदेववा-
णीचीव्याख्याप्राकृतसंस्कृतें॥ मिश्रशब्देचिकरितोंतद्भक्तांबोधव्हावया॥१५॥ को-
णीप्राकृतवाणीच्याव्याख्यानान्यूनमानिती॥ परंतुसंस्कृताधारेभाषाप्राकृतहोत
से॥१६॥ हेंआणितीमनामाजीनवाटेमगतीउणी॥ श्लोकींसंस्कृतशब्दाचाप्राकृतें
अर्थबोलती॥१७॥ तात्पर्यार्थमनामाजीप्राकृतावीणतोंनये॥ यालागिंअर्थीतात्पर्य
भाषाभेदउगाचिहा॥१८॥ पूर्वलिथोरसाधूनिवामनादिकपंडितीं॥ अर्थतात्पर्यसर्वा

२

(3A)

तेंकळाया प्राकृतेंचि कीं ॥ १९ ॥ व्याख्यानें मंदजीवांच्या उद्धारार्थं चि योजिलीं ॥ पूर्वाचार्य
श्लोक येथें प्रमाणार्थं असा असे ॥ २० ॥ यथा यया भवेत्सुं सां व्युत्पत्तिः प्रत्यगात्मनि ॥ सा-
सैव प्रक्रिये हस्यात्साध्वीत्याचार्य भाषितं ॥ १ ॥ याचा शब्दार्थ की ज्या ज्या युक्तीनें साध-
कां जनां ॥ कूटस्थात्मज्ञान होतें ती ती युक्ती बरी असे ॥ २१ ॥ आचार्य बोलणें त्याचें तात्पर्य हि
असें असे ॥ कीं आर्त आणि जिज्ञास अर्थार्थी ज्ञानिहीनसे ॥ २२ ॥ चौघे देवास भजती त्यां-
त ज्ञानीच श्रेष्ठ तो ॥ राहिले जे तिघे त्यांत जिज्ञास श्रेष्ठ बोलिजे ॥ २३ ॥ अर्थार्थी आर्त हे दोघे
मूढ भक्तींत आसती ॥ या तिघांस हि आत्मत्व व्युत्पत्ती वाचुनी कधीं ॥ २४ ॥ न घडे मुरव्य भक्ती
तें ज्ञानोत्तर चि होतसे ॥ तें ज्ञान श्रवणें सर्वां होतसे सृष्टि नी कृषी ॥ २५ ॥ कथा मिषें ज्ञान बोध
संस्कृतें वर्णिती सदां ॥ परी संस्कृत शब्दार्थ न कळे सर्व साधकां ॥ २६ ॥ याला गिं प्राकृतें अर्थ
संस्कृता चाहि बोलती ॥ तेव्हां प्राकृत वाणीचा उपयोग असे जनीं ॥ २७ ॥ नव्हे निषिद्ध ही

ग. गो.

३

(५)

भाषा ह्यणोनि पूर्वसाधुनीं ॥ प्राकृतं वर्णिले ग्रंथसाधका बोधव्यावया ॥ २८ ॥ आचार्य
मततो हेची कीं बहु युक्ति कल्पुनी ॥ जीणे होय ज्ञानजना योजावी तीच सज्जनीं ॥ २९ ॥
संस्कृतार्थावगाहित जालें विरळ सांप्रत ॥ प्राकृतं वर्णितां अर्थबहुधा भक्तजाणती ॥
॥ ३० ॥ या श्री आचार्य वाक्याचे आधारें आणि साधुच्या ॥ संप्रदायें मत्प्रवृत्तिजाली प्रा
कृत वर्णनीं ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञ विद्योपाधी जो ईश तोचि जगद्गुरू ॥ करुनि करुणा ज्याचे बु
द्धि तिं स्वैक निष्ठचि ॥ ३२ ॥ करील तो परिछिन्न किंचि ज्ञपरितत्कूपें ॥ जाणेल परमार्था
तें आणि तद्गुण वर्णिल ॥ ३३ ॥ ह्यणोनि येथे ग्रंथाचा करणार तया विणें ॥ नसे कीं त्याच
सत्तेनें निवृत्ति परताजगीं ॥ ३४ ॥ होतसे आणि तल्ली ला वर्णनादि कहीतसें ॥ याला गि
कर्ता सर्वां तर्कामी तोचि गजानन ॥ ३५ ॥ अथ परिभाषा ॥ जीं पदें संस्कृत श्लोकींत
स्पर्शायचि प्राकृतें ॥ रचिले शब्द बहुधा अन्वयक्रम योजुनी ॥ ३६ ॥ जें वर्जितां येकप

(4A)

द अर्थ भंगनयेकधीं॥ तें वर्जिलें परी अर्थ वर्णितां राहिलानसे॥ ३७॥ संस्कृत प्राकृत प
द पर्याया वर्जुनि क्वचित्॥ शब्दार्थ आणुनि मनीं फल भूतार्थ वर्णिला॥ ३८॥ पूर्वार्धाचा
अर्थ किंवा पूर्वार्ध स्थक चिसद॥ वाटेल राहिलें तें ही जाणा वें उत्तरान्वई॥ ३९॥ जितके
संस्कृत श्लोक प्राकृत श्लोक ही तसे॥ तितुके रचिले मूळ शब्दार्थ चिकळावया॥ ४०॥
श्लोक तात्पर्य श्लोकांत बहुधा वर्णिलें असे॥ जेथें गूढार्थ अथवा संगती भंग वाटतो॥
॥ ४१॥ ह्मणोनि स्वर बोधार्थ अध्यायां तींच वर्णिले॥ श्लोकाचे जे अर्थ शेष तसे गू-
ढार्थ संगत॥ ४२॥ केले असति ही तें से तत्त्व करणार्थ ही॥ अध्यायाचा सर्व अर्थ सं-
क्षेपें वर्णिला असे॥ ४३॥ पूर्वोत्तराध्यायांची संगती ही कळावया॥ कोठें अध्याय आ-
रंभी संगती श्लोक वर्णिले॥ ४४॥ अंतिमाध्याय पर्यंत असें वर्णुनि शेवटीं॥ सर्व ग्रंथा-
र्थ हित सा सर्व बोधार्थ वर्णिला॥ ४५॥ परिभाषा प्रकारानें साद्यंत ग्रंथ पाहुनी॥ न्यू

(5)

ग-गी-

४

नाधिकजरी अर्थ भासला तरि सज्जनीं ॥ ४६ ॥ वाढेल जो न्यून तेथें करावी पूर्णता बरी ॥
॥ श्रुति संमत जो अर्थ तोचि सर्वास मोक्षद ॥ ४७ ॥ प्रारब्ध भोग सारावा भगवद्गुण
वर्णुनीं ॥ तेणें उद्धार जीवांचा घडे सहज आपुला ॥ ४८ ॥ चालतो ईश्वराज्ञेनें सदाचा
र असज्जणीं ॥ चालवावा तोचि पुढें अभिमाना सदाकुनी ॥ ४९ ॥ अथ पूर्व कथासं
गति श्लोकाः ॥ श्रीमदादिगणेशाख्य पुराणामाजि शेवटीं ॥ उत्तरार्धां कथा ऐसी
कीं हा देव गजानन ॥ ५० ॥ एक नित्य निर्विकार सच्चिदानंद विग्रह ॥ अवतारक्रमें ने
तायुगीं श्रीशंकरालई ॥ ५१ ॥ मयूरेश अशानामें देव कार्यार्थ ईश्वर ॥ होउनी कार्य-
सारूनी गमनोन्मुख जे धवां ॥ ५२ ॥ तेव्हां तो श्रीपार्वतीनें प्रार्थिला कीं विभो तुझा ॥ वि-
योग मज साहीना पुत्रत्वे तूंच सौख्यद ॥ ५३ ॥ तईं देवें वर दिल्या कीं पुन्हा ही तबोद-
रीं ॥ होईन देव कार्यार्थ पावेन तुज संकटीं ॥ ५४ ॥ तदर्थ द्वापरी जेव्हां सिंदुरासरपी

(5A)

डनें॥ द्विवारस्मरतां देवपावला पार्वती प्रती॥ ५५॥ तत्पीडे पासुनितिला सोडवीलें गजा-
ननें॥ विप्रवेबें आणि बाळरूपें लीलार्थ कल्युनी॥ ५६॥ सिंदूरदैत्य माराया तोच देव शिवा-
लई॥ जाला तयीं शिवा होती गर्भिणी परकीवनीं॥ ५७॥ तेथें प्रसूत होतां चिलीला विग्रह-
तो विभू॥ होऊनि बोलिला माता पितरां पार्वती शिवा॥ ५८॥ माहिष्मती पुरी माजी वरेण्य
नृपती असे॥ त्याची स्त्री पुष्पका तीही पुत्र प्रसवली तिचा॥ ५९॥ पुत्र होतां चदैत्यानीं नेला तो
नकळे तिला॥ परंतु त्यांणीं मजला पूर्वी आराधुनीं तपें॥ ६०॥ पुत्र व्हावें तूं चिदेवा असामा-
गीतलाबर॥ तो पूर्ण करणें आद्यांतरिये धूनियां मला॥ ६१॥ तेथें नेऊनि ठेवावे गुप्त रूपें
तुझ्या गणीं॥ होतां आज्ञा असी देवें नंदी हस्ते चतक्षणीं॥ ६२॥ गजानना पाठविलें जेथें-
ती पुष्पका सती॥ तेथें ठेवूनियां नंदी गुप्त गेला शिवा लयीं॥ ६३॥ पुष्पका पाहतां पुत्र शंडा
दंड विराजित॥ चतुर्बाहूरक्तवर्ण पीतांबर सुशोभित॥ ६४॥ तेजस्वी रत्न हारा दी भूषणी

(6)

ग.गी

५

भूषिताकृती॥ मोहिली देवमायेने न जाणूनि परात्परा॥ ६५॥ विरूपपुत्र ह्यणुनी जाली-
शोकाकुलातई॥ वरेण्यादिप्रधानादी बहुसंमत होउनी॥ ६६॥ ह्यणती विघ्नरूपी हे न
ठेवावे गृहामधे॥ अशा विचारे दूतांच्याहसे तो बाळने उनी॥ ६७॥ महद्वनी वृक्षतळीं
ठेविला तदनंतर॥ पाराशर ऋषी तेथे येता जाला अकस्मिक॥ ६८॥ पाहून तेणे ते रूप
जाला परममोहित॥ ते व्हावे रुपें त्याचा मोह पावविला लया॥ ६९॥ तेणे तो ईशजा-
णोनि नेला आश्रमिं आपुल्या॥ तत्पत्नी वत्सला होती अपुत्रा सदनीं तिणे॥ ७०॥ तो पुत्र
पाळिला प्रीत्या स्तनपानादि अपुनी॥ ईश रुपें सर्व तेथे जालें परममंगळ॥ ७१॥ स्वल्प
काळें पुढें देवें ऋष्युपद्रवकारक॥ होता मूषक जो त्याला वाहना कल्पिलें स्वये॥ ७२॥ पू-
र्वी तो कौंचगंधर्व इंद्रलोकीं महामदे॥ वामदेव ऋषी लागीं प्रपदे ताडितां तई॥ ७३॥ त्या
तें तेणें शापदिला कीं तूं मूषक होसिल॥ मगत छाप मोक्षार्थ गंधर्वें प्रार्थिला मुनी॥ ७४॥

(6A)

तेहां तेणे वर दिल्ला कींतूं लोकां सि दुर्धर ॥ होसील मृत्यु लोकांत ऋष्युपद्रव कारक ॥ ७५ ॥
काळांतरीं देव कार्या प्रकटेल गजानन ॥ तो तुशीं युद्ध करुनी बाहना तुज कल्युनी ॥ ७६ ॥ म
च्छापो स्थावर करुनी रूपेनें मोक्ष देइल ॥ पराशाश्रमी तो च जाला पर्वत सन्निभ ॥ ७७ ॥ तदु
पद्रव संतापें त्रस्त होउनियां मुनी ॥ प्रार्थितां गणनाथा ते देवें मूषक जिंकुनी ॥ ७८ ॥ ऋषि वा
क्यार्थ ते वेळे जाला मूषक बाहन ॥ दैत्य पीडीत त्या कांत विलोकुनि स्फुरद्विज ॥ ७९ ॥ मग सिं
दूर दैत्या ते विराडु पधरूनियां ॥ मर्दूनि लाविला आंगा तेहां सिंदूर वर्ण तो ॥ ८० ॥ देवा
धिदेव पाहूनि आले स्फुर ऋषी तयी ॥ लीला मत्तार कर्मा ते पाहूनि ईश पूजिला ॥ ८१ ॥ आ
णि नाना विधें स्तोत्रें वर्णि लीं चरितें बहू ॥ सर्वो सवर होतां चिगेले सर्व ऋषी स्फुर ॥ ८२ ॥ तो
च मत्कार पाहूनि आले सर्व क्षितीपती ॥ राजसंदर्शन क्षेत्र नामें जालें प्रसिद्ध ते ॥ ८३ ॥ ते
हां वरेण्य ही त्यांत येऊनी ईश पूजिला ॥ हा पुत्र आपुला ऐसें मग जाणितलें नृपें ॥ ८४ ॥ ली

७

११ मागी

६

लापाहूनियां त्याची खिन्न अत्यंत होउनी ॥ सर्वापराध क्षांत्यर्थ जाला विनत तत्पदी ॥ ८५ ॥
देवें पाहूनियां त्यांते प्रेमा लिंग न देउनी ॥ पूर्व वृत्तांत कथिला जो तपाचरणादिक ॥ ॥
॥ ८६ ॥ न मागतां तुह्मी मोक्ष पुत्र द्यावे असा बर ॥ मागी तला तत्फल हें तुह्मा जालें नृपो
तमा ॥ ८७ ॥ ऐसा ऐकूनि वृत्तांत अविद्या मोह जावया ॥ उपाय पुसतां देवें गीताही वर्णि
ली तयीं ॥ ८८ ॥ वरेण्य नृपती लागी सर्वाज्ञानहरावया ॥ ती कथा पुसतां सूत बदलाव्या
सजेथुनी ॥ ८९ ॥ तेथूनियां समभलोकी जाणावी संगती असी ॥ कल्प भेदे ईशकथा हो-
ती संगत सर्वही ॥ ९० ॥ ॥ इति कथा संगतिः ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥

(४)

ग. गी.

७

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ अस्य श्रीगणेशगीतामालामंत्रस्य॥ भगवान् श्रीगजाननक-
षिः॥ अनुष्टुप् छंदः॥ श्रीगणपतिर्देवता॥ योगेन यो मामुपैतितमुपैम्यहमादरादिति छं-
दांसि॥ मतिस्तेनुग्रहान्ममेति बीजं॥ तत्रापित्वमशक्तश्चेत्कुरु कर्ममदर्पणमिति शक्तिः॥ म-
मानुग्रहतश्चैव पसंनिर्वृतिमेष्यसीति कीलकं॥ श्रीगणेशगीतामालामंत्रजपे विनियोगः॥
अथ न्यासांश्च कश्चिन्मन्त्रं॥ ॐ अखेद्यं शस्त्रं संपातैरदाह्यमनलेन चेत्यंगुष्ठाभ्यां नमः॥
ॐ अक्लेद्यं भूपभुवनैरशोष्यमारुतेन चेतितर्जनीभ्यां नमः॥ ॐ अवध्यं बध्यामाने पि-
शरीरे स्मिन्नराधिपेति मध्यमाभ्यां नमः॥ ॐ अहसाक्षी जगच्चक्षुरलिप्तः सर्वकर्मभिरित्य-
नामिकाभ्यां नमः॥ ॐ एकस्मिन्मयि पश्यत्वं विश्वमेतच्च राचस्मिति कनिष्ठिकाभ्यां नमः॥
ॐ नानाश्चर्याणि दिव्यानि पुराहृष्टानि केन चिदिति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः॥ ॥ एवं
हृदयादि॥ ॥ अथ ध्यानम्॥ ॥ रक्तांभोधिस्थपोतो लसदरुणसरोजाधिरूढं त्रिनेत्रं

७

(8A)

पाशंचैवांकुशंवैरदनमभयदंबाहुभिर्धारयंतं ॥ शक्त्या युक्तं गजास्यं पृथुतरजठरं नागं
यज्ञोपवीतं देवं चंद्रार्धचूडं सकलभयहरं विघ्नराजं नमामि ॥ ॥ मानसोपचारैः संपूज
येत् ॥ ॥ ॐ वरेण्यवत्सजानीहि गणनाथश्च कामधुक ॥ गीतायोगमयंदुग्धं पिबन्ति
साधकाजनाः ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥

(९)

ग. गी०

८

ओंनमोग०॥ ब्रह्मोवाच॥ असाचपूर्वीपुसतांशौनकारव्यमहर्षिने॥ तोसूतसांगताजालागीता
व्यासमुखेश्रुत॥१॥ सूतउ० अष्टादशपुराणोक्तजंमीअमृतप्राशिलं॥ त्याहनिप्यावयागोडश्रे

अ०

९

श्रीग० ब्रह्मोवा०॥ एवमेवपुराष्टःशौनकेनमहर्षिणा॥ ससूतःकथयामा
सगीतांव्यासमुखाच्छ्रुतां॥१॥ सूतउ०॥ अष्टादशपुराणोक्तममृतंप्राशि-
तंमया॥ ततोतिरसवत्यातुमिच्छाम्यमृतमुत्तमं॥२॥ येनामृतमयोभूत्वापु-
यांब्रह्मामृतंयतः॥ योगामृतंमहाभागतन्मेकरुणयावद॥३॥ व्यास० अथ
गीतांप्रवक्ष्यामियोगमार्गप्रकाशिनी॥ नियुक्तापृच्छतेसूतराज्ञेगजमुखेनया॥४॥

अमृतइच्छितो॥२॥ जितांचिमुक्तहोऊनिजेणेंमोक्षासिजायिन॥ करुणेनेंसांगमलातेयोगा-
मृतहेमुने॥३॥ व्यासउ० हेसूतासांगतोंगीतायोगमार्गप्रकाशिका॥ सांगिजेलीगजमुखेंपुसणा-

-यानृपासजी॥४॥

(9A)

वरेण्य॥ विघ्नहारिन्महाबाहो सर्वविद्याविशारदा॥ सर्वशास्त्रार्थसारज्ञासांगायायोगयोग्यतूं ५ गज
ननउ॥ सुमार्गीलागलीराजातुझीबुद्धीहिमक्तपे॥ ऐकगीतासांगतोमीं योगामृतमयीनृपा॥ ६॥

वरेण्यउ॥ विघ्नेश्वरमहाबाहो सर्वविद्याविशारद॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञयो-
गमेवक्तुमर्हसि॥ ५॥ गजान॥ सम्यग्व्यवसिताराजन्मतिस्तेऽनुग्रहान्वयम॥
शृणुगीतांप्रवक्ष्यामियोगामृतमयीनृप॥ ६॥ नयोगोयोगइत्याहुर्योगोयोगो
नचश्रियः॥ नयोगोविषयैर्योगो नचसाक्षादिभिस्तथा॥ ७॥ योगोयः पितृमा-
त्रादेर्नसयोगोनराधिप॥ योगोयोगो बंधुपुत्रादेर्यश्चाष्टभूतिभिः सह॥ ८॥ ६

नहेअष्टांगजोयोगलक्ष्मीचायोगहीनहे॥ शब्दादिवस्तुचाकिंवाविषयांचानयोगतो॥ ९॥
नातपितासंगतोहीनहेयोगनराधिपा॥ बंधुपुत्रादिकांचाहीसिद्धीचाहीनयोगतो॥ १०॥

(१०)

ग.गी०

९

जगीं अद्भुतरूपी स्त्रीति सी योगन योगतो ॥ राज्याचा योगहिन व्हे गजघोड्यासि ही तसा ॥ ९ ॥
न व्हे इंद्रपदाचा ही योग योगार्थि सि प्रिय ॥ तसाच ब्रह्मलोकाचा योगमान्य न से मला ॥ १० ॥ ५४

अ०

१

न स योगः स्त्रिया योगो जगद्भुतरूपया ॥ राज्ययोगश्च नो योगो न योगो ग-
जवाजिभिः ॥ ९ ॥ योगो नेंद्रपदस्यापि योगो योगार्थिनः प्रियः ॥ योगो यः सत्य-
लोकस्य न स योगो मतो मम ॥ १० ॥ शैवस्य योगो नो योगो वैष्णवस्य पदस्य
च ॥ न योगो भूपसूर्यत्वं चंद्रत्वं न कुबेरता ॥ ११ ॥ नानिलत्वं नानलत्वं नाम-
रत्वं न कालता ॥ न वारुण्यं न नैऋत्यं योगो न सार्वभौमता ॥ १२ ॥ ॥ ५५ ॥

शिवविष्णुपदाची ही प्राप्ती तरि न योगतो ॥ सूर्यचंद्रकुबेरत्व तो ही योग न व्हे नृपा ॥ ११ ॥ ॥
वासुवन्ही देव काल प्रचेतानि र्भूतित्व ही ॥ सार्वभौमत्वयाचा ही योग तो योग हो इना ॥ १२ ॥ ॥

९

(10A)

राजानानाप्रकारानेयत्नसाधकयोजिती॥होतीक्षधातृषाभून्यनैष्ठिकब्रह्मचारिहि॥१३॥
करुणिवशत्रैलोक्यपवित्रकरितीजगा॥बोधितीकितिकालोकांकरुणापूर्णचित्तते॥१४॥

योगनानाविधंभूपयुंजंतिज्ञानिनस्ततं॥भवतिवितृषालोकेजिताहारा
विरेतसः॥१३॥पावयंत्यखिलान्लोकान् वशीकृतजगत्रयाः॥करुणापू-
र्णदयाबोधयंतिचकांश्चन॥१४॥जीवन्मुक्ताहृदेमग्नापरमानंदरूपि-
णि॥निमील्याक्षीणिपश्यंतः परंब्रह्मदृष्टिस्थितं॥१५॥ध्यायंतः परमंब्र-
ह्मचित्तेयोगवशीकृते॥भूतानिस्वात्मनातुल्यंसर्वाणिगणयंतिते॥१६॥

अत्यंतआनंदडोहींबुडालेजितमुक्तचि॥आकर्षुनीइंद्रियांतंपाहतीब्रह्मदृष्टिस्थित॥१५॥
योगस्वाधीनचित्तांतध्यातीपरमब्रह्मते॥आपणासाररवींभूतंसर्वहीमानितीजगी॥१६॥

(11)

मगी

१०

वस्त्रे आछादिले कोणी ताडिले येक दुर्जनीं ॥ कोणी आकर्षिले किंवा एकी जेवविले जनीं ॥
१७ ॥ अत्यंत करुणा सुक्त फिरती पृथिवी वरी ॥ कल्याणार्थ प्राणियांच्या जितको धजितें द्रिय

अ०

१

येन केनचिदाच्छना येन केनचिदाहता ॥ येन केनचिदाकृष्टा ये
न केनचिदाशिता ॥ १७ ॥ करुणा पूर्ण हृदया मंत्रमंति धरणी तले ॥ अनु-
ग्रहाय भूतानां जितको धजितें द्रियां ॥ देहमात्र भूतो भूप समलोष्टाश्म-
कांचनाः ॥ एतादृशमहाभावाः स्युश्चक्षुर्गोचराः प्रिय ॥ १९ ॥ तमिदानीम
हं वक्ष्ये शृणु योगमनुत्तमं ॥ श्रुत्वायं मुच्यते जंतुः पापेभ्यो भवसागरात्

देहधारकते मात्र मृत्तिका हेमज्यांसभ ॥ असे राजा महाथोर होतील नेत्र गोचर ॥ १९ ॥ ॥ १८ ॥
सांगतो उत्तम अतां तुलामी योग आशिक ॥ ज्यातें ऐकूनि यां प्राणीं पापापाखून सूटतो ॥ २० ॥

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com